

קול תודה

עלון התחזקות חודשי בענייני השבח וההודאה לבורא עולם

צדיקים מודים לה'

נותנים לך - תשמח!

נשאל הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע מיהודי מר נפש לתמוה על דברי חז"ל (ברכות נד.) 'חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה' ואמרו בגמרא לקבלם בשמחה. כיצד יתכן ומי שחי בטוב ובנעימים ולא קרהו אסון ולא דבר טוב במיוחד, אינו צריך לברך, ורק רעהו שאירע לו אסון ונפטר קרובו וכדומה צריך לברך ולהודות לה', הלא איפכא מסתברא?

ענהו האדמו"ר, בנוהג שבעולם כשאדם מתדפק על שער ביתו של נדיב, והלה פותח ומבקש ושואל ממנו שטר של עשר דולר, הרי זה סימן שברצון בעה"ב למסור לו שטר של עשרים דולר, אלא שאין ברצונו לתת יותר מעשר דולר לכן הוא מבקש ממנו שיקדים לו עשר ואז ייתן לו את העשרים. ואם יבקש חמישים הרי הדבר מורה שהוא עומד למסור לו שטר של מאה דולר וברצונו לתת לו רק חמישים, לכן הוא מבקש ממנו חמישים בעד שטר המאה.

כן הדבר בענייניו, אם הקב"ה לקח מהאדם את קרובו היקר לו כל כך, הרי זה מורה כי טובה רבה וגדולה עתידה לבוא עליו. על כן דווקא עליו להודות ולא חברו, כי רק הוא עומד לקבל בזו העת שפע רב מן השמים, ואילו לרעהו לא התייחסו כלל.

הוסיף ר' שלומק'ע: זה המקבץ נדבות כשמבקשים ממנו 'חמישים' מיד הוא מתמלא שמחה והנאה, אף שעדיין לא קיבל מאומה לידו, כי יודע שעומד הוא לקבל שטר של מאה. כך על האדם 'לברך בשמחה' כי עתיד הוא - בלי ספק - לקבל רוב טובה וברכה תמורת האסון.

(באר הפרשה אמור)

שלא ברכו בתורה תחילה

הודיה היא להרגיש את נדיבותו ואהבתו של הנותן ולהודות לו מתוך רגשי אהבה והוקרה נלבבים. יהודי שמברך ברכות התורה בלי להרגיש אהבה לבורא עולם - לא ברך ברכות התורה. זו כוונת הגמרא שהחורבן הגיע כיון שלא הודו לה' כראוי על לימוד התורה. אם היו מודים בלב שלם, ההודיה היתה מקרבת אותם להשי"ת וממשיכה שפע של קדושה וסייעתא דשמיא לעולם, שפע זה היה גורם להם לקיים את התורה.

ילדים צדיקים

כך גם מבארת הגמרא שם מדוע רואים לפעמים תלמידי חכמים שרח"ל הבנים שלהם אינם בני תורה, מדוע אין התורה ממשיכה לבניהם? מתרצת הגמרא אותה תשובה, שהם אינם מודים לה' כראוי על המתנה הנפלאה של התורה,

מגמרא זו מתגלה לנו סוד חשוב ביותר - **הדרך לזכות לילדים צדיקים הוא להודות לה' מכל הלב על מתנת התורה.**

ליזהר מאוד

לפי זה מבוארים ביותר דברי השולחן ערוך (או"ח סי' מז) שכותב: "ברכות התורה צריך ליזהר בה מאוד". מסביר המהר"ל (נתיב התורה, פרק ז') במה צריך להיזהר? "מאוד צריך

האדם שיהיה נזהר שיברך על התורה בכל לבבו ובכל נפשו". בספר שערי אהבה (פרק י) מעיר, מצות העשה מן התורה היא להודות להשי"ת - לפחות פעם אחת ביום, על המתנה הנפלאה שנתן לנו את התורה הקדושה. אולם מי שלא הגיע לשלמות רגשי הודיה אלו בזמן אמירת הברכה, עדיין בידו להקדיש זמן במשך היום להודות ולהביע הכרת טובה לרבש"ע על כך. בזמן זה יעורר את לבו להרגיש את החסד הנפלא של בורא העולם "שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת", ויחוש בעוצמה מלאה "אהבת אותנו ורציתנו בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך", ובכך יקיים באופן נעלה את המצוה דאורייתא.

יעזרנו ה' להודות ולהלל לו ית' באופן מושלם על המתנה הנפלאה של התורה מתוך אהבה והכרת טובה נלהבת, ובכך נגרום להשלמת רצונו ית' בעולם ונזכה לשפע של תורה וברכה לנו ולכל ישראל.

הגמרא במסכת נדרים (פא, א) מספרת לאחר חורבן בית המקדש הראשון הייתה לחכמים שאלה חמורה שהטרידה אותם מאוד: במה חטאו כלל ישראל שהגיע להם חורבן נורא זה? כפי שהנביא מותאר (ירמיהו ט, יא): "מִי הָאִישׁ הַחֹכֵם וַיִּבֶן אֶת זֹאת, וַיִּשְׁׁר דָּגֶר פִּי ה' אֵלָיו וַיִּגְדֶּה, עַל מֶה אֶבְדָּה הָאָרֶץ וַצִּתָּה כְּמִדְבָּר מִבְּלִי עֲבָר?"

הגמרא מספרת שהם פנו עם שאלה זו לגדולי התורה של הדור, אך לא ידעו לענותם. הם נגשו לנביאים שיבררו את הדבר, אבל גם מהם לא קבלו מענה. הם פנו אף למלאכי השרת, אולי הם יכולים לפתור את התעלומה, אבל גם להם לא הייתה תשובה. ראה הקב"ה בצערם ושלח להם את התשובה ביד הנביא ירמיה: "וַיֹּאמֶר ה', עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי... - **שלא ברכו בתורה תחילה!**", הקב"ה גילה להם שהחורבן הגיע כיון שלא בירכו לפני לימוד התורה.

סיבת החורבן

המהר"ל (בהקדמת ס' תפארת ישראל): תמנה על גמרא זו, שכן מבואר בגמרא (יומא ט, ב) שסיבת החורבן הייתה שעם ישראל חטאו בשלוש עבירות חמורות, עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים, על כן מדוע לא ידעו החכמים למה נחרב הבית, וגם למה הקב"ה ענה להם תשובה אחרת? ובכלל לא מובן למה עם ישראל לא ברכו ברכות התורה?

והאם זו עבירה כל כך חמורה שבגללה יחרב בית המקדש?

אומר המהר"ל: באמת סיבת החורבן הייתה העבירות החמורות של אנשי אותו דור, אלא שאם היו מברכים בתורה באופן הראוי, אם היו מודים ומברכים את הקב"ה על שנתן להם את התורה והיו אוהבים בשל כך את הקב"ה ודבקים בו, זה היה מקדש ומרומם אותם ומקשר אותם לרבש"ע, ואז הוא היה נותן בלבם לשמור את התורה כראוי, ואף אם היו עוברים לפעמים על מצוה מהמצוות, היו מיד חוזרים בתשובה, כמו שכתוב שהמאור שבה מחזיר למוטב. הליקוי בברכתם על התורה גרם לנתק מהקב"ה, ועל ידי כך שקעו בחטאים ונגזר החורבן.

ברכה מהלב

מוסיף המהר"ל, בודאי גם בני אותו דור אמרו בפיהם את ברכות התורה, אך עיקר הברכה אינה האמירה בפה אלא "הברכה היא האהבה הגמורה והדבקות אל השם יתברך, לאהוב את השם במה שנתן תורה... ולא היה להם האהבה הגמורה אל השם יתברך במה שנתן התורה לישראל, ובפרט על הטובה הגדולה שהיא התורה שהיא טובה על הכל".

ברכת התורה, שלדעת כמה ראשונים היא מצוות עשה מהתורה, היא ברכת הודיה לה' יתברך על המתנה העצומה שנתן לנו. הודיה אין פירושה להוציא מילים מהפה של הודיה,

העלונו נחמם

לרפואה שלימה של יהרון בן חזוהו אמירה ויעקוב יוסף, מני מזל בת תמור לברכה והצלחה, בנינו היקר שמעון דוד היל' לברכה והצלחה במעלות התורה אמן. יוסף דוד בן רחל ז"ט ורבקה בת עזיה לרפוא"ש וכל הישועות, להצלחת התורמים בעילום שמם בכל הענינים

להקדשת הגליון: 055-6785647

מודים אנחנו לך

סיפורי ילדות מאת

הילופה למאיר מאיר

זה מה שעשיתי בעצמי במצוה טאנץ', לילה לפני הניתוח שלי. מנשות

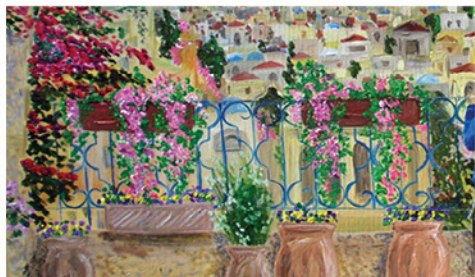
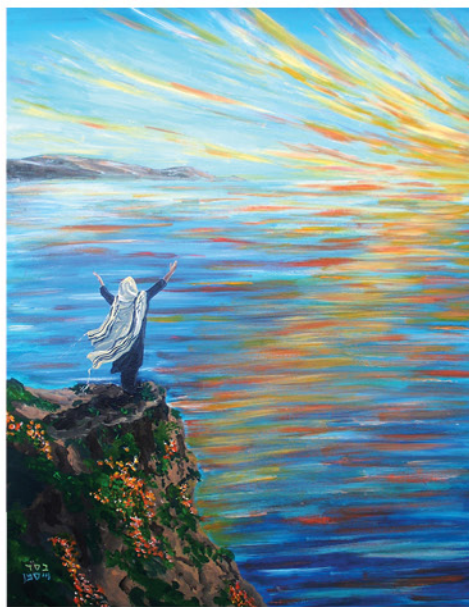
הסיפור המלא מובא בספר "השמש בגבורתו" (ח"א עמוד 444): קרה פעם שאחד מאנשי הקהילה באופקים חלה במחלה קשה, עסקני הרפואה הגיעו למסקנה כי על החולה לעבור ניתוח במרכז רפואי בחו"ל ששם יש סיכויים שתמצא מזור למחלתה. היות ובני המשפחה לא ידעו אנגלית כלל, החליט הרב שמשון פינקוס ללוותם להיות להם לעזר להסתדר שם.

כאשר אושפז החולה בבית החולים, בלילה שקודם לניתוח - המתח ריחף באוויר כצל מאיים. בטרם עזב הרב את המקום על מנת לשוב למחרת, החולה שאל אותו: הרב, מה צריך לחשוב כעת לפני הניתוח? מה מוטל עלי לעשות?

הרב פינקוס ענה: "יש דעות שונות מה אדם צריך לחשוב בזמן כזה של סכנה. יש הסוברים שעל האדם להעלות את זכר חטאיו ולשב עליהם בתשובה, להתחרט ולהצטער. אחרים אומרים, שעליו להעלות במחשבתו את כל הטובות שה' עשה עמו במשך חייו עד הנה, להודות על כל טובה וטובה, ולומר לפניו: כל כך הרבה טובות עשית עמדי, אנא עשה עמי עוד אחת!... זו הדרך שיותר נראית בעיני. תחשוב על כל הדברים הטובים שה' עשה לך בחיים, ואני אומר לך, סיים את דבריו בנימה מעודדות, "בזכות ההודיה הזאת, הקב"ה יעשה עמך עוד טובה, ותצא בעזרת ה' בריאה ושלמה מהניתוח הזה". וכך היה.

לשאלתי, לפני כמה דקות יצא מזוועהיל - נמצאו דבריו מכוונים בדיוק לאותו רגע שהאברכים פצחו ב'מזמור לתודה'... אילולי שראיתי את הנעשה, הייתי מתקשה להאמין, אך עתה שנוכחתי לראות את כוחה של תודה, גמרתי בליבי לפרסמו ברבים למען ישמעו וייהנו מעצה מופלאה זו!!

(מתוך 'טיב הקהילה' תשרי תשע"ט)

מה אצלך לפני ניתוח

סיפר הרב טאובר זצ"ל השנה בד' ניסן תשע"ט: שמעתי מר' שמשון פינקוס זצ"ל, ששאלו אותו: איך להתפלל לפני ניתוח קשה ומסוכן. והוא אמר: רק להרבות כמה שיותר הודאה ושירה על כל הטוב העבר.

מעשה מופלא על סגולת אמירת 'מזמור לתודה' - מפי עד ראיה: "בדרכי מאוחר בלילה מירושלים לבית שמש, לקח אותי חבר טרמפ עד ליציאה מהעיר, משם תכננתי להמשיך בנסיעה באוטובוס לבית שמש. בתחנה עמדו קבוצה של שלושה אברכים מבית שמש ואמרו שאין בזמן הקרוב אוטובוס. לשאלתי מה הם יעשו, השיבו, כי אמרו עכשיו 'מזמור לתודה' ועל כן סמוכים ובטוחים הם שה' יזמן עבורם טרמפ עד הבית...

הרמתי גבה ושאלתי: מניין הביטחון הזה?! והם השיבו ברוגע כי כך דרכם, להגיד 'מזמור לתודה' כשהם מצפים לישועה, ואח"כ שוב כאשר הם זוכים לישועה, ופעם שלישית בסוף, כאשר הם יורדים מהטרמפ. ולא היתה פעם אחת שלא זכו לישועה...

עמדתי והסתכלתי מהצד. זה היה נראה מעט מוזר, אבל חיכיתי לראות מה יעלה בגורלם... לא חלפו חמש דקות, ומונית שירות ריקה עצרה והציעה לנו לעלות במחיר מוזל מאוד. שמחתי על ההצעה, והודעתי לקבוצה שיש כאן נסיעה מוזלת, אך להפתעתי הם סרבו ואמרו כי תגיע ישועה מושלמת, ללא כל הוצאות ממון!... סקרנותי התגברה...

כעבור עוד כמה דקות עצר רכב גדול נוח, ושאל אם מישהו צריך לבית שמש - בדיוק לאזור שבו אני והאברכים מתגוררים! עלינו כולנו לטרמפ, והוא פתח בנסיעה. האברכים כבר מלמלו 'מזמור לתודה' פעם נוספת, אך אני, שיצר הסקרנות בער בי להבין את העניין לעומקו, שאלתי את הנהג מהיכן הגיע. הנהג השיב כי הגיע מאירוע באולמי זוועהיל. תמהתי ושאלתי אותו מדוע לא נסע דרך כביש תשע, שמהיר הרבה יותר? הנהג חיך ואמר כי באמת הוא היה בדרכו לכביש תשע, אך לפתע נכנסה בו מחשבה שאולי בשעה מאוחרת כזו ישנם אנשים בכניסה לעיר שממתינים לטרמפ. "והרי בשבילי זה תוספת של כמה דקות בלבד", אמר, "והנה, אתם אכן חיכיתם לטרמפ..."

מזמור לתודה

הופיע ויצא לאור

החבורת "טוב להודות על מזמור לתודה"

לסייע לאמירת "מזמור לתודה" בכוונה ובהתעוררות הלב

הן בעת התפילה בכל יום בפסוקי דזמרה

והן בפרטיות לאחר כל ישועה ולפניה

ניתן להשיג בעמדות ל'עולם אודך' ברחבי הארץ
לשמיעת העמדה הקרוב אליך, טלמסר: 079-5420539 (22)

מומלץ

כמזכרת
לשבע ברכות
(כולל ברהמ"ז ושבע
ברכות מבואר).

